

david krňanský

against all logic

22.06.-07.09.2018

opening

21.06.2018 18-21

stone projects
veletržní 32
170 00 prague
czech republic

opening hours
tue 10-14
wed 13-19
thu 10-14
and by appointment

www.stoneprojects.cz
@stone_projects_prague

monika stoneová
stoneova.monika@gmail.com
T: +420 728 892 430

Běží takhle Najky a zakopnou o plechovku s barvou. „Co je?“ „Revoluce!“ „Fakt?!“ „Tak ne.“ A všichni vytáhnou kvéry a bang, bang, bang. Zadání: Pozoruj trojúhelník spojující pozice letících projektilů. A až to skončí, tak to vypni.

David Krňanský představuje své bohapusté vizuály, dokončené teprve včera, takže pozor, abyste se o ně neušpinili. Poslední minulost. Myslím, že je vhodné připomenout, že i když Krňanský plátna pojedná štětcem, tak obraz primárně vytvoří liniemi. Obrazy maluje, kreslí a píše. Malba/kresba/text. Vzpomněl jsem si před nimi na kresby, které lidé vytvářeli v dávných dobách, kdy telefony byly upoutány ke zdi šňůrou. Dnes takové kreslí během nezáživných firemních porad. V podstatě v nich šlo a jde o automatický ventil psychického přetlaku. Čmárání. David Krňanský zvládne více obrazů denně. Rychlost. Kresba na defaultně bílé plátno znesnadňuje přemalby. Krňanský se dobrovolně vystavuje riskantní výzvě dát obrazu uspokojivou podobu, aniž by si mohl dovolit více pokusů. Dojde-li na opravy, například na protažení některé z kontur, aby získala napětí/entázi, předchozí tah zůstane čitelnou součástí kompozice. Poněkud matoucí může být zběžnost provedení. Jako by Krňanskému na obraze nezáleželo. Myslím, že opak je pravdou, až nepříhodně mu záleží na obraze i na umění. Každý obraz je pokusem o dosažení rovnováhy mezi elementy tvarové gramatiky, o artikulaci sil na pomezí soudržnosti a rozptylu, na pomezí stavby a rozsypaného lega. Každý obraz je záznamem psychických pochodů během jeho vzniku a akrobacií mezi bezprostředností a sebekontrolou, mezi pózou nezájmu a potřebou dostat do ní výraz dokonalosti. U jeho obrazů nelze usuzovat na hloubku, ale je možné spustit se s jejich povrchem. Dandy ve značkových teplákách. Téma zůstalo kdesi vzadu, v gestu jeho odmítnutí. Ani ponor do podvědomí nesmí být moc hluboký, aby na hladinu nevystoupal rozčeřený kal traumat. Ventilace osobního přetlaku musí zůstat na snesitelné úrovni, kdy obraz bude žoviálně nezávazným společníkem kolektivního vědomí, prostředníkem (mediátorem) vizuální slasti z odněkud matně známého. Design a modernismus.

Jiří Ptáček